

Full diocesà

23 de febrer del 2020

p4 i p5 — *Efatà*, òrgan de la delegació de catequesi

p6 — Reptes evangelitzadors al Congrés de Laics a Madrid

«Estimada Amazònia»

A més de resoldre la qüestió del celibat sacerdotal sense obrir la porta a l'ordenació d'homes casats, l'exhortació apostòlica del Sant Pare, *Estimada Amazònia* recull molts altres temes importants per a la regió i per a tota l'Església.

El Papa insisteix que els sagraments han de ser accessibles i lamenta que la presència de l'Església a l'Amazònia no sigui suficient, segons publica Rome Reports. Per això, convida a reforçar el paper dels laics abans que impulsar el sacerdoci d'homes casats o clericalitzar el paper de la dona amb el diaconat femení.

L'exhortació apostòlica subratlla que els pobles de l'Amazones tenen dret al fet que se'ls anunciï l'Evangeli. Diu que, en cas de no

fer-ho, «cada estructura eclesial es convertirà en una ONG més».

En el tema de la inculturació, Francesc és clar i demana de no qualificar com a «superstició o paganisme algunes expressions religioses que sorgeixen espontàniament de la vida dels pobles». Diu que «és possible recollir un símbol indígena sense qualificar-lo necessàriament d'idolatria». Demana que s'eviti colonitzar culturalment la regió, «ans ajudar que ella mateixa tregui el millor de si».

D'altra banda, el Papa convida aquests pobles a protegir-se d'una invasió cultural, però sense caure en «un indigenisme completament tancat, que es negui a tota forma de mestissatge».

(Continua a la pàgina 6.)

«Estimeu els enemics, pregueu per aquells que us persegueixen»

Diumenge VII durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre del Levític

El Senyor digué a Moisès: «Digues a tota la comunitat dels israelites: sigueu sants, perquè jo, el Senyor, el vostre Déu, sóc sant.» No tinguis malícia als teus germans dins el teu cor. Reprèn els altres, si cal; així no et faràs responsable del seu pecat. No et vengis ni guardis rancúnia contra ningú del teu poble. Estima els altres com a tu mateix. Jo sóc el Senyor.»

(19,1-2.17-18)

Salm responsorial

El Senyor és compassiu i benigne.

(Salm 102)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, ¿no sabeu que sou un temple de Déu i que l'Esperit de Déu habita en vosaltres? Si algú profana el temple de Déu, Déu li'n demanarà compte, perquè el temple de Déu és sagrat, i aquest temple sou vosaltres. Que ningú no s'enganyi ell mateix. Si entre vosaltres algú es té per savi segons la saviesa del món present, que es faci ignorant, per poder arribar a ser savi de veritat. Perquè, davant de Déu, la saviesa d'aquest món és ignorància. L'Escriptura diu: «Fa caure els savis en els seus propis paranys.» I també: «El Senyor sap què valen els pensaments dels savis: no s'aguanten més que el fum.» Per tant, que ningú no es gloriï de ser seguidor de cap home. Tot és vostre: Pau, Apol·ló, Quefes, el món, la vida, la mort, el present, el futur. Tot és vostre, però vosaltres sou de Crist, i Crist és de Déu.

(3,16-23)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ja sabeu que, als antics, els van dir: "Ull per ull, dent per dent." Doncs jo us dic: No us hi torneu, contra els qui us fan mal. Si algú et pega a la galta dreta, para-li també l'altra. Si algú et vol posar un plet per quedar-se el teu vestit, dona-li també el mantell. Si algú t'obliga a portar una càrrega un quart d'hora de camí, porta-li mitja hora. Dona a tothom qui et demani, no et desentenguis del qui et vol manllevar. Ja sabeu que van dir: "Estima els altres", però no els enemics. Doncs jo us

dic: Estimeu els enemics, pregueu per aquells que us persegueixen. Així sereu fills del vostre Pare del cel: ell fa sortir el sol sobre bons i dolents, i fa ploure sobre justos i injustos. Perquè si estimeu només els qui us estimen, quina recompensa mereixeu? Els publicans, no fan també el mateix? I si només saludeu els germans, què feu d'extraordinari? Els pagans, no fan també el mateix? Sigueu bons del tot, com ho és el vostre Pare celestial.»

(5,38-48)

«Si algú profana el temple de Déu, Déu li'n demanarà compte, perquè el temple de Déu és sagrat, i aquest temple sou vosaltres.»

Acompanyar a la fe

Joan Mir Tubau, prev.

Adoctrinar o acompanyar? Una pregunta per a predicadors, mestres cristians, catequistes i per a tot cristià que es dedica a la transmissió i a l'educació de la fe. L'evangelí d'avui és un exemple lluminós de com Jesús acompanya una dona samaritana a abraçar la fe, sense adoctrinar, respectant la llibertat.

L'escena és sorprenent: Jesús i una dona samaritana, pertanyents a dos pobles enemics, es troben a la vora del pou de Jacob i enceten un diàleg que tindrà el seu punt culminant quan Jesús dirà a la dona: «El Messies sóc jo, que parlo amb tu.»

D'entrada, no hi ha sintonia: Jesús demana aigua a la samaritana, però ella no entén de quina aigua li parla. Ella pensa només en l'aigua material que li pot apagar la set i estalviar-li el pes feixuc d'haver de treure aigua del pou.

Però Jesús no deixa passar l'ocasió per a evangelitzar. A través del diàleg, li obrirà els ulls a la fe i a la conversió: Jesús li recorda la seva vida, li parla d'adorar Déu Pare en esperit i en veritat i, finalment, se li dona a conèixer com el Messies. A més de l'aigua del pou —bé preuat i imprescindible—, hi ha una altra aigua que apaga la set de plenitud, de bondat, de veritat... que tots portem en el cor. És la que dona Jesús.

L'escena es clou amb un gest missioner: la samaritana convida la gent del seu poble a acostar-se a Jesús. Qui descobreix Jesús sent una necessitat irresistible de donar-lo a conèixer.

La imatge

Dues maneres de relacionar-se amb els altres: o amb ganes de vèncer-los o amb la possibilitat de perdre. O fas passar la teva, o agafes la traça del Senyor crucificat. Ben mirat, només acabes guanyant si pots donar fruit. La gent que ha deixat petjada no ho ha fet per la imposició, sinó per la donació.

La paraula del Senyor és una invitació a canviar, que vol dir vèncer-se a un mateix.

El triomf de la fe (1876). Eugene Thirion

Agenda

Lit. hores: Setmana III-IV

24 dilluns

Dia afegit per l'any bixest
Jm 3,13-18/Salm 18/Mc 9,14-29

25 dimarts

—Sant Sergi
Jm 4,1-10/Salm 54/Mc 9,30-37

26 dimecres

Dimecres de Cendra
Inici de la Santa Quaresma
Dia de dejuni i abstinència
—Sant Cesari
Jl 2,12-18/Salm 50/2Co 5,20-6,2Mt 6,1-6.16-18

27 dijous

—Sant Alexandre
—Santa Paula Montal
Dt 30,15-20/Salm 1/Lc 9,22-25

28 divendres

—Sant Gabriel de la Dolorosa
Dia d'abstinència
Is 58, 1-9a/Salm 50/Mt 9,14-15

29 dissabte

—Sant Romà
—Sant Rufí
Is 58,9b-14/Salm 85/Lc 5,27-32

1 diumenge I Quaresma /Cicle A

—Sant Rossend
—El Sant Àngel de la Guarda
Comença març, consagrat al Patriarca Sant Josep
Dia d'Hispanoamèrica
Gn 2,7-9;3,1-7/Salm 50/Rm 5,12-19/
Mt 4,1-11

El sínode a la catequesi

La nostra Església diocesana viu un moment molt especial. Som cridats a participar, amb goig i esperança, en un sínode. Per aquest motiu us proposem una activitat que ens permetrà d'acostar el Sínode Diocesà als infants i adolescents dels grups de catequesi i a les seves famílies.

Us oferim aquí una breu dinàmica-pregària per a l'inici de la sessió de catequesi a fi de fer entrar en les actituds de l'equipatge sinodal. Les activitats es distribuïxen en les cinc setmanes de Quaresma. Totes elles estan inspirades en la proposta de treball que s'ha fet arribar als grups sinodals.

La mirada (1r Quaresma)

La dona pecadora o adúltera (Jn 8, 2-11)

CONTEMPLAM

Iniciem el nostre acostament a l'escena evangèlica contemplant la icona adjunta. Podem encetar el diàleg amb aquestes preguntes:

- Què hi veiem, a la imatge?
- Com miren la dona? Per què deuen tenir aquesta actitud tan violenta?
- Heu mirat els altres d'aquesta manera? Per què? Quins sentiments sortien del nostre cor?
- Per què judico o judiquem els altres?

LA PARAULA DE DÉU

Ara seria el moment de llegir o explicar el fragment de l'evangeli.

Oferim al grup unes plantilles amb pedres dibuixades per a poder-hi escriure a dins aquelles actituds de condemna que embruten la nostra relació (mirada) cap als altres.

Ara llegirem el diàleg de Jesús amb aquesta dona.

- Com mira Jesús?
- Com la tracta Jesús?

COMPROMÍS DE GRUP

- Com ens hauríem de tractar?
- Quines actituds hauríem de canviar o d'evitar per a tenir una mirada i una actitud com les de Jesús?

PREGÀRIA

Farem una pregària d'intercessió presentant a Jesús el company/a que tenim al costat. Jesús, et prego per _____. Tu l'estimes. Que jo el sàpiga mirar com el mires tu.

Diàleg (2n Quaresma)

EXPERIMENTEM

Comencem la sessió amb la dinàmica del telèfon. Haurem de disposar de dos gots de plàstic o paper units amb un fil. Demanem als infants que parlin entre ells i que després ho intentin tallant el fil. Durant aquesta activitat cal posar èmfasi en el fet de parlar i escoltar; podem dialogar perquè alternem aquestes dues activitats, totes fonamentals. Després de tallar el fil, és bo fer-los adonar que el que ens uneix és l'estimació que ens permet d'estar oberts als altres en el diàleg.

LA PARAULA DE DÉU

La samaritana (Jn 4,1-40)

CONTEMPEM

Podem presentar la icona de la samaritana o una altra imatge semblant. Ens fixarem en la manera de parlar i escoltar que té Jesús durant el relat de l'evangeli. Podem comentar en un primer moment el que veiem i posteriorment passar a la lectura del text.

- Com escolta Jesús la samaritana?
- Malgrat que Jesús coneix el seu cor i la seva vida, té alguna mena de prejudici? La jutja?
- Per què Jesús parla amb ella?

Quan nosaltres parlem amb els nostres companys, amics, veïns...

- Per què ens hi acostem?
- Com els tractem?
- ¿Ho fem com Jesús, amb estimació i respecte?
- Com tracten els altres?
- M'agradaria que sempre em tractessin com ho fa Jesús amb la samaritana? Per què?

COMPROMÍS DE GRUP

A partir del que hem reflexionat

PREGÀRIA

Farem un moment de silenci i direm:

Jesús, et demano que sàpiga escoltar els altres des del fons del meu cor.

Jesús, ajuda'm a parlar als altres amb estimació i respecte.

Per manca d'espai la resta de setmanes i materials de treball us les enviarem per correu electrònic i les penjarem a la web a l'apartat de material: <https://www.bisbatvic.org/ca/serveis-i-projectes/documents-i-publicacions/materials-catequesi> o les podeu demanar al correu de la delegació.

Agenda del catequista

- Matinal de preveres i diaques** per a presentar el nou projecte de catequesi del SIC:
Divendres **13 de març** al Seminari de Barcelona.
- Seminari del Catecumenat**:
Dissabte **14 de març** al Seminari de Barcelona.
- Recés Sinodal de Quaresma**:
Dissabte **21 de març** al Seminari de Vic.

- Jornada Diocesana de Catequesi**:
Diumenge **29 de març** a la Cova de Manresa.
- Jornades de Responsables de Catequesi**:
Seminari Barcelona, **3 i 4 de juliol**.

Per comandes i informació: Tel. 93 886 93 49 / info@diacvic.com
Amb seu també a Manresa al Casal de l'Església.
Tel. 93 875 32 03 / despatx-inter-manresa@bisbatvic.com

Congrés de Laics: quatre itineraris per al nostre temps

Diumenge passat va concloure el Congrés de Laics *Poble de Déu en Sortida* que, convocat per la Conferència Episcopal Espanyola, va congregar a Madrid al llarg del cap de setmana més de mil cinc-cents laics i tres-cents sacerdots i religiosos. Durant els tres dies de treball, entorn de quatre «itineraris» (primer anunci, acompanyament, processos formatius i presència en la vida pública), es van donar a conèixer multitud d'experiències evangelitzadores, permetent la interconnexió entre les diferents iniciatives que es donaven a conèixer.

La ponència final, síntesi dels treballs, anunciada sota el títol *Una Pentecosta renovada*, va ser exposada per Toni Vadell, bisbe auxiliar de Barcelona, i reitera l'aposta dels congregats

per la quàdruple via entorn de la qual van circular les seves reflexions: «Aquests quatre itineraris responen a una lògica interna que els relaciona entre ells. Representen el camí natural del nostre procés de fe i, al mateix temps, expressen la missió i la tasca que tenim encomanades com a cristians.»

«Som cridats a enfrontar-nos al nostre temps», amb tots els seus desafiaments, explica la ponència final, que cita entre aquests «el cos, l'afectivitat i la sexualitat, el paper de la dona en l'Església i en la societat; els nous paradigmes cognitius i la cerca de la veritat; els efectes antropològics del món digital; la decepció institucional i les noves formes de participació; la paràlisi en la presa de decisions per la superabundància de propostes; anar més enllà de la secularització».

La vida i la bellesa de l'Amazònia, en perill

(Prové de la pàgina 1.)

El papa Francesc qualifica «d'injustícia i crim» les iniciatives, «nacionals o internacionals, que fan mal a l'Amazònia i no respecten el dret dels pobles originaris al territori i a la seva demarcació».

A nivell individual, el Papa proposa a tothom un canvi en l'estil de vida i en els models de consum. Convida a aprendre dels pobles indígenes a contemplar perquè, en moltes

ocasions, està atrofiat «el sentit estètic i contemplatiu que Déu va posar en nosaltres». *Estimada Amazònia* recorda que cuidar els pobles amazònics no es pot separar de la cura del seu ecosistema. Adverteix que, si es continua per aquest camí, es destruirà «la vida i la bellesa» de l'Amazònia, «encara que molts vulguin continuar creient que no passa res». Francesc convida a escoltar la saviesa indígena que «inspira la cura i el respecte per la creació, prohibint-ne l'abús».

«El treball conjunt és molt important»

Roser García, de la diòcesi de Lleida

Roser García va participar en el Concili Provincial Tarraconense com a delegada de Catequesi del bisbat de Lleida. Avui és col·laboradora en temes de comunicació de la diòcesi.

Com va viure el Concili Provincial Tarraconense?

Amb molta il·lusió, molt agraïda de poder-hi participar. Era per a mi una experiència totalment nova. Aquesta vivència de fe, com a membre de l'Església diocesana i amb comunió amb les vuit diòcesis catalanes, va ser molt enriquidora, una vivència profunda de comunió eclesial. Recordo com un moment dels més importants l'entrada a la catedral de Tarragona el dia 21 de gener de 1995.

Què creu que va aportar a l'Església

catalana?

Una forta experiència de treball conjunt començat a cada diòcesi i seguit durant vuit caps de setmana a Sant Cugat. Foren dies intensos, amb moments forts de pregària, escolta, reflexió i debat. En van sortir les 170 propostes. Cada Església particular durant els anys següents tenim presents les propostes i es van concretant.

Què podem recuperar d'aquelles sessions per a l'Església actual?

Que el treball de conjunt, quan es busca fer un servei a tothom i es té clar l'objectiu, és molt important. Una Església que vol ser fidel a la seva missió ha d'atrevir-se a deixar-se qüestionar per la realitat i, obrint-se sempre a l'Esperit Sant, oferir la Bona Nova de l'Evangeli a tothom.

La Pel·lícula

Vida oculta

Dirigida per Terrence Malick

EUA, 2019. Drama.

Intèrprets: August Diehl i Matthias Schoenaerts.

No recomanada a menors de 7 anys.

Franz és un jove austríac, casat i amb tres filles. La família viu feliçment enmig dels Alps sense més preocupacions que tirar endavant la seva granja i gaudir d'una vida plena enmig la natura. Aquest món idíl·lic cau amb la Segona Guerra Mundial. La ideologia s'estén i convenç les masses, menys en Franz.

Guiat per la seva fe, es nega a abdicar davant el nazisme i a prestar jurament al Führer. En aquesta guerra, on haurà d'afrontar la repercussió de la seva decisió, els seus aliats seran l'amor per la seva dona, Fani, i les seves filles.

La pel·lícula fou premiada al festival de Canes.

Avui et toca escollir entre la vida i la mort (Dt 30,15)

Romà Casanova, bisbe de Vic

En la Bíblia llegim com Moisès planteja al poble el dilema d'escollir entre la vida i la mort. Estimar el Senyor i seguir els seus camins és optar per la vida. Aquest dilema acompanya, no solament Israel pel desert i a la terra promesa, sinó també tota la història de la humanitat. Però, a més, en les paraules de Moisès es fan presents les dues conseqüències de l'elecció de la mort o la vida: la felicitat o la desgràcia.

Sant Joan Pau II va denunciar moltes vegades la «cultura de la mort», per expressar la paradoxa d'una civilització que es vanta dels drets de les persones però que vulnera fàcilment un dret tan fonamental com el dret a la vida, basat en la dignitat de tota persona humana. Principalment es troba en perill en dos moments fonamentals de l'existència: en el si de la mare i en el llit del dolor i del sofriment. Quina contradicció! Una cultura que diu que té com a paradigma la defensa dels més necessitats oblida que en aquests dos moments, en l'inici i en el final de la vida, és quan la persona és més feble i més necessitada i, per tant, quan ha de ser més protegida.

L'eutanàsia és la prova clara del fracàs de la societat del benestar

En la nostra legislació civil la vida de l'infant en el si matern no té cap dret; la seva vida està supeditada al dret d'altres a decidir la seva vida o la seva mort. I ara, propostes legislatives intenten justificar la mort a un ésser humà que està en el patiment. És el que s'anomena «eutanàsia»: procurar la mort d'una persona humana per evitar-li el sofriment, o el sofriment dels qui són més propers. En paraules encara més clares: és un homicidi per «compassió»; i ho poso entre cometes perquè la defi-

nició de compassió és sofrir amb l'altre, no pas posar fi a la vida de l'altre.

Puc comprendre l'opció per l'eutanàsia dels qui posen la seva sola confiança en la societat del benestar. De fet, que aquesta societat no pugui donar solució al problema del sofriment i de la mateixa mort és clarament un fracàs per a ella mateixa. Si ho pensem bé, la solució de l'eutanàsia és la prova clara del fracàs de la societat del benestar. No hi ha autèntica humanitat sense afrontar el sentit del sofriment i de la mort, que tard o d'hora apareixen en tota vida humana.

La qüestió de l'eutanàsia no és una mera qüestió política entre blocs ideològics. Per al cristià és escollir entre la vida i la mort, i, en el fons, entre la felicitat i la desgràcia, entre Déu i el no-res.

